

## Zorgtechnologie in het wild

Er wordt veel gepraat over zorgtechnologie en veel geïnvesteerd in zorgtechnologie. De toekomst van onze zorg wordt radicaal anders, zo zegt men. Maar wat gebeurt er nu *echt* als we die technologie in de praktijk inzetten? Louis Neven, lector Active Ageing bij Avans Hogeschool, verzamelt ervaringen met zorgtechnologie uit de alledaagse praktijk. En deelt die met u.

### Cappuccino

Een vriendin die werkt in een verpleeghuis in het zuiden van het land is erg enthousiast geworden na een demonstratie van onze zorgrobot Paro en ze heeft gevraagd of we met hem op bezoek willen komen. Paro is een robot in de vorm van een jonge zeehond die vooral ingezet wordt bij mensen met dementie. Deze robot is erop gericht om een emotionele (zorg)respons teweeg te brengen bij mensen die soms op andere manieren niet meer aangesproken kunnen worden. Paro maakt een vertederende en wat kwetsbare indruk en kan mensen aankijken, zijn flippers bewegen en reageren op aanraking, bijvoorbeeld door een geluidje te maken. Op die manier lokt Paro een emotionele reactie bij mensen uit.

Tijdens ons bezoek gaat Paro in eerste instantie rond in een kring van oudere dames die samen koffie drinken. Sommige dames reageren enthousiast. Anderen willen wel van een afstandje kijken, maar Paro niet aanraken. Een dame die verderop in een stoel zit raakt emotioneel bij het zien van Paro. Het herinnert haar aan haar geliefde hond die weg moest toen ze naar het verpleeghuis kwam. Paro doet de herinnering aan haar hond naar boven komen, maar ze lijkt zich ook te realiseren dat ze haar hond vergeten was. We willen haar verdriet niet groter maken en besluiten dan ook naar een andere ruimte te gaan.

In deze huiskamer zitten twee dames waarvan de verpleging denkt dat ze wel eens goed op Paro zouden kunnen reageren. De vrouwen zitten allebei aan een eigen tafel en kijken lethargisch voor zich uit. Het kost de verpleging moeite om contact te maken met de eerste vrouw. Wanneer het lukt en Paro geïntroduceerd wordt is de reactie er echter onmiddellijk. 'Och wat een mooie ogen. Och wat een schatje, zijn dat zijn oren? Owh, hij maakt geluid! Och wat een schatje, zijn dat zijn oren? Och wat een mooie ogen. Owh, hij beweegt!'

Na een tijdje gaan we met Paro naar de tweede dame en ook bij haar is Paro zoals de verpleging al verwachtte een groot succes. Ze aait en knuffelt Paro en praat ook uitgebreid tegen hem. Na een tijdje merkt de eerste dame dat Paro nog steeds in de ruimte aanwezig is. Ze komt aangeschuifeld en begint Paro ook te aaien. We geven haar een stoel en plaatsen Paro tussen beide dames in. Dan, na later bleek voor het eerst in meer dan een jaar, gaan de twee dames met elkaar in gesprek:

'Och, wat een schatje.'

'Vind jij hem ook zo leuk?'

'Ja, hij is mooi.'

'Zijn dat zijn ogen'

'Dat zijn zijn ogen.'

'Och, wat een schatje'

'ja.'

'Wat zou hij drinken?'

En dat is een vraag die beide dames in diep gepeins doet verzinken; wat zou een zeehond drinken?  
Na enige tijd bedenkt een van de dames het antwoord:

'Koffie!'

De ander kijkt haar verbaasd aan.

'Nee, een zeehond drinkt toch geen koffie!'

'Nee, dat klopt.'

Ze zakken weer in diep gepeins weg. Toch wordt een nieuw antwoord vrij snel gevonden:

'Cappuccino!'

'Ja, Cappuccino, dat is goed.'

Tevreden spelen ze verder.

Heeft u ook ervaringen met zorgtechnologie en wilt u die delen, dan horen we ze graag. Het mogen positieve of negatieve verhalen zijn; dingen die u aan het lachen maakten, u verdrietig maakten of aan het denken zetten. We zijn geïnteresseerd in die verhalen omdat wij ze gebruiken in ons onderwijs over zorg en technologie. Mail uw verhaal naar: [GET-LAB@avans.nl](mailto:GET-LAB@avans.nl) .